

Titel: Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.

Citation: "Overkiolernes forunderlige Hændelser En Roman.", i *Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, Poul Herman Höecke, 1770, s. 16. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_002_p16_bZONE1447099/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorps samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

igiennem Athenen raabende: *εὐχαι, εὐχαι* O: jeg har fundet det. (Dette har min Brøder fortalt mig).

Alle vilde nu have disse nyemodens Overkioler, og alle Klæde-Damierne bleve satte i Arbejde Nat og Dag, og det varede ikke over to Dage, førend man saar mangfoldige af disse Overkioler. Jeg maac dog si mine Besere hvorledes de vare: De vare vilde og store, og naaede til neden for Læggene. Ermerne vare meget rummelige, og derpaa vare Opplage saae store, at de naaede langt over Albuen, næsten op til Skuldrerne: Lasterne sadde paa langs, og der vare Knappe langs med af den. Disse vare og de første Knappe, man havde brugt, de vare store og toppede, ungefær som et halv paa tværs overkkaarret Høns-Væg mod den spidse Ende. Saa som disse nye Overkioler bleve indførte fra Frankrige, saa beholdte de og af Erbadighed det Franke Navn *Koch de Lour*; Stokkelore. Man kan endnu, skönt meget sielden see en enkelt Stokkelore; men det er gemeensig gamle og udelevede Føff, som bruger dem. Disse nye Overkioler vedbleve en lang Tid; jeg vil kun alene si, at de har været nogle saae Forandringer underkastede, men af liden Besydenhed, saasom: De store og toppede Knappe bleve forandrede til gandste flade og brede, og disse bleve igjen afløste af smaa toppede. Ligesom og Opplagene snart bleve lange og snart korte, og en gang gif de rent væk, indtil en fornuftig Krammer fandt paa at lade sig en Overkiol gjøre med saa store Opplage, at der gif en Alen-Klæde i hver.

Sølv-Alderen frembragte mange ypperlige Ting, som vare skulte for vore gamle Forfædre. Men da man nu havde Sølv nok, saa maatte man og nu have alt det, som var smukt og kostbart. Man forskrev nu alle Slags Klæde udenlands fra, hvilket var langt smukkere end det hidtil brugelige Vadmel. Man holdt det og bequommere til at danne efter Kroppen, end det tykke og grove Vadmel. Sy! hvem vil bære det i Sølv-Alderen.

Ungefær midt i Sølv-Alderen hendte det sig atter til en nye og skønt Lykke, at der kom en lille Herre hjem fra Frankrige. (Ved denne Tid fik de unge Spræder baster dette neste Navn af Smaa-Herrer.) Denne lille
hjem